

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

מ.א.

עין משפט
נר מצוה

(א) [לקמן ד.]. (ב) [לקמן ד.]. (ג) [לקמן ד.].
 חו: עו. פו: סוכה כג.].
 (ד) [סוכה טו:]. (ה) [ד' ובערך
 ערך גז' ג' גרסו גוד].
 (ו) שנת ס' לקמן עו. פה:
 פו. קא: (ז) שנת ט'.
 (ח) [בשנת איתא רב תמא בר
 גוריא]. (ט) [יומא מ. ב"ק
 מב.]. (י) פ"ז עב. כבוד
 כב. כג.]. (יא) [ע"י רש"י בע"ז
 עג. גד"ה מלא האריך לפרש
 מלה זו]. (יב) [ב"מ: א': כסוכה,
 ט'] [שבת טו.]. (יג) [גד"ל
 ארבעה]. (יד) [ה"ה דה"מ
 לשון] [דבא סבר משך ממז
 גדי וכן הוה מלי לוחקא
 פלוגא בשלש' עד סוף
 ההגיו לשב"ג דלמא לנד
 לא הוה נלאה מנפנים ימ"ן].
 (טז) גי' ש"ל בנשך ד' או
 בתפיס ד',

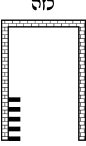
משוכה מצוץ. שנמשכה
 לתוך רשות הרבים כגון
 האי צע"ן לעיל [מ:] דשמי
יתדות: סויה **מצפנים**.
 שקצרה משתי רוחות
 ואינה מגעת לכתלים אלא
נתלית באויר ואמרינן לבוד להארריך
ראשיה: אידי ואידי **מצפנים**.
 ומרייהו בקורה קצרה עסקינן:
משוכה מרוח אחת. ראשה אחד על
 הכותל וראשה השני אינו מגיע לכותל
שכנגדו: רב אשי אמר. משום ז'
 רוחות לא אינטריכא ליה כדין דמנא
 משוכה מרוח אחת הוא הדין משתי
 רוחות אלא חדא קמני משוכה והיא
 תלויה שקצרה היא מהגיע לכתלים
 ועוד שתלויה היא למעלה מגובה

כותלי המצוי: והיני דמי
כגון שנעץ שמי יסידות
עקומות על גבי ז'
כושות מצוי. ועקמיותותין
 נוטות זו כלפי זו להיותן
 סניף להארריך הקורה
 משני ילידה כשתנתן עליהם והם עלמס
 אינם ראיות להכשר קורה שאין בהן
 רוחב טפח כשיעור הכשר קורה
 דמתניתין: ואין **צקמומיסין** שלשה.
 ואיכא למימר לבוד מראשי הקורה
 ולכתלים ואין צנזנה של יתדות ממעל
 לכתלים שלשה טפחים דלי הוה צנזנה
 שלשה טפחים הוה מיפסלא דקורה
 על גבי כתלים צע"ן אצל השתא
 צפחות משלשה אמרינן מצוט השפל
 כאלו מונחת על הכותל: לנד.
 לשון סניף להארריך ובלע"ז אפש"ט:
נידון כרמליים. ואסור לטלטל סס:
מספספא מילסיה לרזני יוחנן. דלמא
 פוק מני לצבא אלא מותר הוא לתחת
 קורה קאמר ליה דקסבר חודו החיצון
 יורד וסותם: אצל זין לחיים. צמזוי
 שאין שם קורה מודה דאסור: מקום
 שאין בו ד' על ד'. עומד זין רשות
 הרבים לרשות היחיד הואיל וליכא
 מקום חשוב לאו רשות צאנפי נפשיה
 הוא וצטיל להכא ולהכא והיינו מקום
פטור: לכסף עליו. משאות: ונלנד
 שלא יחליפו. דלא לימרו דקא מעייל
 מרשות הרבים לרשות היחיד ואמי
 למישרי הולאה בשבת. וזין לחיים נמי

משוכה. משמע רחוקה היא מן הכתלים: או סויה. שאין ראשיה
 מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה באויר שקצרה משתי רוחותיה
 וכגון שנעץ קנה כל שהוא צאנפע פתח המצוי ונתן על גבו את הקורה
 כזה: רבן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' ללבוד דמי:

משוכה או תלויה ^א פחות מג' אין צריך
 להביא קורה אחרת ג' צריך להביא קורה
 אחרת ^ב רשב"ג אומר פחות מד' אין צריך
 להביא קורה אחרת ד' צריך להביא קורה
 אחרת מאי לאו משוכה מבחוץ ותלויה
 מבפנים לא אידי ואידי מבפנים משוכה מרוח
 אחת ותלויה משתי רוחות ^ג מהו דתימא
 מרוח אחת אמרינן לבוד משתי רוחות לא
 אמרינן לבוד קמ"ל רב אשי אמר משוכה
 והיא תלויה והיכי דמי ^ד כגון שנעץ שתי
 יתדות עקומות על שני כותלי מבוי שאין
 בגובהן ג' ואין בעקמומיתן ג' מהו דתימא או
^ה לבוד אמרינן או חבוט אמרינן לבוד וחבוט
 לא אמרינן קמ"ל תני ר' זכאי קמיה דר' יוחנן
 בין לחיים ותחת הקורה נידון ככרמלית אמר
 ליה ^ו פוק תני לברא אמר אביי מסתברא
 מילתיה דר' יוחנן תחת הקורה אבל בין לחיין
 אסור ורבא אמר ^ז בין לחיים נמי מותר אמר
 רבא מנא אמינא לה ^ח דכי אתא רב דימי
 א"ר יוחנן מקום שאין בו ד' על ד' מותר לבני
 רה"ר ולבני רה"י לכתף עליו ובלבד שלא
 יחליפו ואביי התם בגבוה ג' אמר אביי מנא
 אמינא לה ^ט דאמר רב חמא בר גוריא אמר
 רב תוך הפתח צריך לחי אחר להתירו וכי
 תימא דאית ביה ד' על ד' והאמר רב גינז' בר
 רבא אמר רב תוך הפתח אע"פ שאין בו ד'
 על ד' צריך לחי אחר להתירו ורבא ד' התם
 דפתוח לכרמלית אבל לרה"ר מאי שרי ^י יציא
 בארעא וגוירא בשמי שמיא אין ^{יא} מצא מין
 את מינו ^{יב} ונייעור א"ל רב הונא בריה דרב
 יהושע לרבא ואת לא תסברא דבין לחיין
 אסור והאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן
 מבוי שרצפו בלחיין פחות פחות מד' באנו
 למחלוקת רשב"ג ורבנן רשב"ג
 דאמר אמרינן לבוד משתמש עד
 חודו הפנימי של לחי הפנימי
 לרבנן דאמרי לא אמרינן לבוד
 משתמש עד חודו הפנימי של
 חיצון אבל בין לחיין דכולי עלמא אסור ורבא
 התם נמי דפתוח לכרמלית אבל לרה"ר
 מאי שרי יציא בארעא וגוירא בשמי שמיא אין מצא מין את מינו ונייעור
 רב

שאין בגובהו שלשה. ואם תאמר והא אמר בסוף ^א פרק הישן (סוכה
 ד' כג.) דכי יש צנזנו טפח אמר מצוט ורמי אפילו ציתר
 מג' וקורה דרחבה טפח נימא נמי מצוט ורמי אפילו גבוה מג' ובלאו
 הכי קשה אמאי לא שריא אפילו ציתר מג' כיון דקורה תוך עשרים
 וי"ל דהכא צע"ן קורה על גבי מצוי
 וציתר מג' לא הוה היכר מדע דהא
 משוכה מבחוץ אפילו צפחות מג' לא
 אמרינן לבוד: **תוך הפתח צריך**
צ"י אחר צהתירו. לאו משום דמשכז
 כמצוי צפני עלמנו דלין מצוי יתיר צלמי
 וקורה אלא אם כן ארכו יתר על רחבו
 וצמים וחצירות פתוחין לתוכו:

ורבא התם הוא דפתוח צברמליית.
 ואם תאמר צפני קמא
 דשנת (ד' ו.) גבי לחיים אומרים
 אסקופה משמשת שמי רשויות פתח
 פתוח כלפנים פתח נעול כלחוץ ופריך ^א
 מהא דלמא רב זריך לתי אחר
 להמירו ומשני הכא צמסקופת מצוי
 עסקינן ואמאי לא משני התם דפתוחה
 לכרמלית והואו לחיים צפתוח
 לרה"ר וי"ל דלי צפתוח לרה"ר כיון
 דלין צו ארבע ^ב על ארבע ^ג הוה מקום
 פטור ואפילו פתח נעול נמי כלפנים
 ופדע דלאצי נמי לוקמא גבוהה
 שלשה דהוה מקום פטור כדאמרינן
 לעיל אלא משום דאם כן אפילו נעול
 משתמש עד חודו הפנימי. זו
 אינו מדברי רזני יוחנן דהא רב אשי
 מפרשה בע"א ואם תאמר אם כן
 מאי פריך לרבא הוא יפרש דפליגי
 שרצפו צלמיים רחבים ארבע ^ד דרבא
 מודה לעיל רחבים ארבע ^ה דאסור
 ואפילו צאין רחבים ד' פליגי ומשכחת
 כולם יש ד' ואסור להשתמש כנגדו
 ולרבנן דלמרי לא אמרינן לבוד
 משתמש עד חודו החיצון של לחי
 החיצון וי"ל ^ו כיון דכשאין כ"א צ'
 לחיים וכל א' משהו ושניהם רחבים
 צפחות מד' לא משכחת פלוגמיהו
 דרב"ג ורבנן ולא משכחת פלוגמיהו
 אלא כשיש ד' הוה ליה לרזני יוחנן
 לפרושי צמילמיה צהדיא מצוי שרצפו
 צלמיים צפחות מד' ^ז כמשך ד' א"ע' דרב
 אשי מוקי לה במשך ד' אמות כיון שאמר
 ר' יוחנן מצוי שרצפו הוה כאלו פירש
 צהדיא ד' אמות למשך מצוי ד' אמות:
 ולרב"ג

רבינו חננאל

משוכה או תלויה פחות
 מג' אין צריך קורה אחרת.
 ג' צריך קורה אחרת.
 רשב"ג אומר אם יש
 ביניהן ארבעה צריך קורה
 אחרת. ואמרינן מאי
 משוכה לאו משוכה חוץ
 למבוי ונתונה ע"ג יתדות
 כי האי גוונא. וקתני דאם
 הקורה נתונה בפחות
 משלשה אין צריך קורה
 אחרת. ומותר לטלטלו ^א
 במבוי. ומשני רבא לא,
 אידי ואידי בין משוכה בין
 תלויה מבפנים של מבוי
 היא, מהוה משוכה מרוח
 אחת. כגון שנתן קורה
 אחת, ומותר לטלטלו ^ב
 שנגדה במבוי. פחות מג'
 טפחים כלבדו דמי וכאילו
 ע"ג שני הכתלים היא
 נתונה ואין צריך קורה
 אחרת וכו'. תלוייה, כגון
 שוה הקורה תלויה באמצע
 מבוי ואינה נתונה לא
 בכותל ולא וזא בכותל זה,
 אם היא בפחות מג'
 טפחים מין ומיכן אין
 צריך קורה אחרת. וקמ"ל
 דאמרינן לבוד מב' רוחות.
 רב אשי אמר משוכה והיא
 תלויה היכי דמי כגון
 שנעץ ב' יתדות עקומות.
 כגון עקמומית של אגמון.
 שאין בגובהו שלשה ולא
 בעקמומיותו שלשה, ותלה
 הקורה בחבל ביניהן והיא
 תלויה ומשוכה, כלומר
 דוחקה מב' כותלי המבוי.
 וקמ"ל דאמרינן גוד אסיק
 מחיצתה מן הקורה
 ולמעלה, ותוב אמרינן
 חבוט רמי ביהדות כדי
 להראות כאילו נתפשטה
 עקמומית להשתון לקורה
 כדי שהתיה הקורה על
 שני הכתלים. וקמ"ל
 כרבא דהא רב אשי דהוא
 בהרא מתוך למתניתא דא
 כותלייה. כיון דאמר רבא
 בין הקורה ובין הלחיין
 מותר להשתמש, א"ל רב
 (אשי דהוא) ^א הונא בריה
 דרב יהושע ואת לא
 תסברא דבין לחיים אסור,
 והא אמר רבה בר בר חנה
 א"ר יוחנן מבוי שרצפו
 בלחיים פחות פחות מד',
 פ' כותל של מבוי בכל
 משך פחות מד' טפחים
 מרחיב בעובי הכותל
 כשיעור טפח ונראה לחי,
 וכן מושך בענין הזה רוב
 אורכו של מבוי. וא"ר
 יוחנן ככה"ג באנו
 למחלוקת רשב"ג ורבנן,
 שחולקין (דהא) [בהא]
 דתניא היה קורה משוכה
 או תלויה פחות מג' א"צ
 קורה אחרת כו', עד כ"ע
 בין לחיים אסור. ושני
 (רבה) [רבא] במבוי
 שפתוח לכרמלית משום
 דמצא מין את מינו ונייעור,
 אבל אם היה פתוח לרה"ר
 מותר.

(א) נלאה ששינוש הוא וכן
 ליתא צפרי ריח לעיל ח: שהעמיק הגמ' סוף. והגמיה בד"ו לא נחת ליה בנשי"כ שאלו גי' אמתיה הוה לו כבלן.